

maal, og dette er for stor en Magt at tillægge dette Udvalg.

Jeg nævnte før, at disse Indskrænkninger var senere bibeholdt af skattetekniske Sager, og jeg maa sige, at Opretholdelsen eller Ophævelsen af dem hænger efter min Mening nøje sammen med de til Spiritus og Øl knyttede Afgifter. Ved Skattelovforslagenes Behandling — vi faar dem antagelig forelagt om en Maanedes Tid — vil det derfor blive nødvendigt, at Ophævelsen af Restriktionerne ses i Forbindelse med en ændret Beskatning paa disse Fabrikata i nedadgaaende Retning, uden at jeg dog paa nogen Maade mener, at denne Nedsættelse skal nærme sig til, hvad Skatten var for disse Varer før 1917. Men jeg formener, at saadanne Ændringer bliver nødvendige. Hvis Staten skal bevare den store Indtægt, der nu faas paa dette Omraade, er det nødvendigt, at man ogsaa her tager stærkt Hensyn til Befolkningens dalende Indtægter, ellers vil man gaa Glip af Indtægten ved denne Beskatning.

Jeg vil til Slutning meget henstille til den højtærede Indenrigsminister at ændre det foreliggende Lovforslag derhen, at to af Afviklingsudvalgets Medlemmer kan kræve Sagen frem til Afgørelse, og haaber, at den højtærede Indenrigsminister vil kunne give mig Tilsagn om en saadan Ændring. Jeg er vel vidende om, at det konservative Folkeparti gennem sine Udtalelser har erklæret sig for at være en Modstander af disse Restriktioners Opretholdelse, og antager derfor, at ogsaa dette Parti vil kræve denne Sag frem til Afgørelse her i Salen. Og at dette maa ske, er mit Ønske.

Indenrigsministeren (Kragh): De af de ærede Ordførere fremsatte Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag giver mig ikke Anledning til mange Udtalelser. Der var jo — hvilket naturligvis glæder mig — Tilfredshed med Lovforslaget fra alle Sider, maaske med Undtagelse af den sidste ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen, som udtalte, at han ikke var tilfreds med Lovforslaget. Men jeg forstaaer, at hans Utilfredshed koncentrerede sig om et enkelt Punkt. Det ærede Medlem mente, at for saa vidt Lovforslaget blev vedtaget i den foreliggende Skikkelse, vilde det betyde en Sejr for Forbudsmændene, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, undrede han sig over, at Valgkredsinteresser tillod mig at give Forbudsmændene en saadan Sejr. Jeg maa

sige til det ærede Medlem, at jeg agter ikke ved den forhaabentlig hurtige Gennemførelse af dette Lovforslag at berede hverken Forbudsmænd eller Antiforbudsmænd nogen Sejr, og end mindre knytter jeg til dette Lovforslag Valgkredsinteresser af nogen Art. Jeg tror i det hele taget, man staar sig ved at holde Valgkredsinteresser udenfor det, vi her behandler, og det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen ogsaa i min Holdning til denne Sag — for saa vidt Bedømmelsen af Situationen for Lolland-Falster med Hensyn til Afholdssagens Leje er rigtig — har faaet et klart Bevis for, at jeg heller ikke i denne Sag har søgt at pleje saadanne Interesser.

Det ærede Medlem fremførte afdøde Indenrigsminister Bergs Stilling til denne Sag og protesterede mod, at de Restriktioner, som Lovforslaget angaar, kombineredes med Ædruelighedskommissionens Arbejde. Afdøde Indenrigsminister Bergs Udtalelser om dette Spørgsmaal, saavel den første af det ærede Medlem citerede som den anden, er mig velbekendte. Men jeg maa finde, at ved den Behandling, som disse Spørgsmaal nu faar ved den Henlæggelse af Afgørelsen til Rigsdagen, som dette Lovforslag tilsigter, tages netop hele dette Omraade bort fra en eventuel Sammenblanding med Ædruelighedskommissionens Arbejde og lægges over til Rigsdagens frie Behandling gennem den dertil skabte Institution, Afviklingsudvalget. Jeg ønsker ligesom det ærede Medlem Hr. Hauge, at det snart maatte lykkes Ædruelighedskommissionen at bringe sit Arbejde til Afslutning. Men Afgørelsen af det foreliggende Spørgsmaal er nu uafhængig deraf og er lagt fuldt og helt i Rigsdagens Haand paa den Maade, som her er foreslaet, og jeg tror, man derigennem tjener disse Spørgsmaal og denne Sag bedst, ligesom man ogsaa derigennem tjener Ædruelighedskommissionens Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen mente, at Bestemmelsen om de fire Medlemmer af Afviklingsudvalget, der skal til for at fremkalde en Indstilling, var ganske umulig, og at Tallet burde ændres til to. Det vidner om, at det ærede Medlem har meget ringe Tro til sin Sag, naar han overhovedet ikke kan tænke sig Muligheden af at samle fire Medlemmer af Udvalget om et Krav om en Indstilling til Rigsdagen. Det undrer mig, at det ærede Medlem har saa ringe Tro til sin Sags Retfærdighed og til den Tilslutning, den kan finde i Udvalget og paa Rigsdagen. Det ærede Med-